

det uheldige i at undtage væsentlige grupper af forbrugsvarer. Primærker til samlerbrug er imidlertid ikke, hvad man almindeligvis forstår ved en forbrugsvare, men det at samle på frimærker er i realiteten en form for opsparing, som også fra et samfundsmæssigt synspunkt er et gode.

3. Det medfører ingen uheldige konsekvenser at undtage frimærker til samlerbrug for afgift, idet omsætningen heraf som helhed er så begrænset, at der ingen væsentlige fiskale interesser er forbundet med pålæggelsen af afgift. Tværtimod må administrationen med opkrævningen blive særdeles bekostelig, idet kontrolforanstaltningerne — for at blive effektive — må blive meget omfattende.

Det skal herved eksempelvis fremhæves, at udenlandske frimærker i vidt omfang indføres her i landet gennem postbesørgelse, idet frimærkerne, der intet fylder, sendes til landet, dels indlagt i breve, dels anvendes til frankering (eventuelt som unødvendig overfrankering). En effektiv kontrol vil derfor kræve åbning af al indgående post fra udlandet.

4. En ikke uvæsentlig del af omsætningen med frimærker til samlerbrug foregår som omtalt ved bytning. I disse tilfælde bestemmer forslaget § 8, stk. 2, at den afgiftspligtige værdi er „virksomhedens almindelige pris ved afsættning af den pågældende vare eller ydelse“. Det er imidlertid karakteristisk for handel med frimærker, at der for langt den overvejende del heraf ikke findes en sådan almindelig salgspris, hvorfor man vil være henvist til ved beregningen af den afgiftspligtige værdi at fastsætte en „kalkuleret salgspris“. Dette forhold vil give anledning til et uforholdsmæssigt stort arbejde for frimærkehandlere og utallige tvivlstilfælde, og en kontrol kan næppe gennemføres i praksis.

5. Bortset fra den absolut ukontrollable omsætning af frimærker mellem samlere og i klubber, jfr. ovenfor under 1, forekommer praktisk talt hele handelen med frimærker i dag fra et lille antal specialforretninger, og der vil derfor ikke opstå vanskeligheder ved administrationen af afgiftsfrihed for frimærker til samlerbrug.

6. Det skal endvidere — specielt vedrørende handel med ubrugte frimærker — anføres, at en afgiftspåleggelse vil medføre helt specielle problemer. Ifølge forslaget § 2 sammenholdt med bemærkningerne hertil er ubrugte frimærker — i det omfang de repræsenterer en fordring på postvæsenet — afgiftsfri. Såfremt ubrugte frimærker til samlerbrug, der i udstrakt grad forhandles af frimærkehandlerne, bliver afgiftspligtige, vil det betyde, at den del af frimærkets salgspris, der ligger over den pålydende værdi, belægges med afgift, medens den del af salgsprisen, der udgør pålydende og dermed repræsenterer en fordring, er afgiftsfri.

Det bemærkes, at det danske postvæsen sælger frimærker specielt til frimærkesamlere fra Postens Filateli for frimærkesamlere. Her sælges frimærkerne til pålydende værdi med henblik på samlerformål og ikke med henblik på, at frimærkerne skal anvendes som fordringer på postvæsenet. Dette salg vil efter forslaget være afgiftsfrit, da det her er fordringer, der sælges, selv om de ikke tænkes brugt som sådanne.

Det skal endvidere som kuriosum nævnes, at der fra det pågældende salgskontor sælges frimærker, der ikke er gangbare, d. v. s. som ikke hjemler en fordring på postvæsenet, hvorfor denne del af salgskontorets omsætning må være afgiftspligtig.

Da frimærkehandlerne forhandler frimærker fra alverdens lande, og da ubrugte udenlandske frimærker — i det omfang de repræsenterer en fordring på det pågældende lands postvæsen — formentlig også er afgiftsfri, skal man ved hvert enkelt salg af disse frimærker udregne den pålydende værdi lig fordringen af de frimærker, der omsættes, hvilket vil kræve en udregning efter dagskursen. Hertil kommer, at en sådan afgiftsberegning vil kræve en dobbelt lageropgørelse, nemlig opgørelse af lagerets pålydende værdi og en opgørelse efter samlerværdi.

Man burde derfor enten lade samtlige ubrugte frimærker være afgiftspligtige i fuldt omfang, hvilket vi dog har forstået ikke er ønskeligt, eller helt undtage ubrugte frimærker fra afgift. Valget af dette sidste alternativ bør dog efter vor opfattelse medføre, at hele omsætningen af frimærker til